ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 25ης Απριλίου 2007 *

Στην υπόθεση Τ-264/04,

WWF European Policy Programme, με έδρα στις Βρυξέλλες (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από την R. Haynes, barrister,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τους B. Driessen και M. Bauer,

καθού,

υποστηριζόμενου από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους E. Montaguti και P. Aalto,

παρεμβαίνουσα,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως του Συμβουλίου της 30ής Απριλίου 2004 με την οποία δεν επετράπη στην προσφεύγουσα η πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα σχετικά με την από 19 Δεκεμβρίου 2003 συνεδρίαση της επιτροπής του Συμβουλίου, καλούμενης «επιτροπή του άρθρου 133»,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Legal, Πρόεδρο, I. Wiszniewska-Białecka και E. Moavero Milanesi, δικαστές,

γραμματέας: K. Pocheć, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 8ης Νοεμβρίου 2006,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

1 Το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43), το

οποίο καθορίζει τις αρχές, τους όρους και τους περιορισμούς που διέπουν το δικαίωμα προσβάσεως σε έγγραφα των οργάνων αυτών και εκδόθηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 255 ΕΚ, έχει ως εξής:

«1. Κάθε πολίτης της Ένωσης και κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που κατοικεί ή έχει την έδρα του σε ένα κράτος μέλος έχει δικαίωμα πρόσβασης σε έγγραφα των θεσμικών οργάνων, υπό την επιφύλαξη των αρχών, όρων και περιορισμών που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό.

[...]

3. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε όλα τα έγγραφα εις χείρας θεσμικού οργάνου, δηλαδή σε όσα συντάσσονται ή παραλαμβάνονται από αυτό και βρίσκονται στην κατοχή του, σε όλους τους τομείς δραστηριότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.»

2 Το άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001 προβλέπει τα εξής:

«1. Τα θεσμικά όργανα αρνούνται την πρόσβαση σε ένα έγγραφο, η γνωστοποίηση του οποίου θα έθιγε την προστασία:

α) του δημόσιου συμφέροντος, όσον αφορά:

— [...]

— [...]

— τις διεθνείς σχέσεις,

— τη δημοσιονομική, νομισματική ή οικονομική πολιτική της Κοινότητας ή ενός κράτους μέλους,

β) της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου, ιδίως σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία σχετικά με την προστασία των προσωπικών δεδομένων.

2. Τα θεσμικά όργανα αρνούνται την πρόσβαση σ' ένα έγγραφο, η γνωστοποίηση του οποίου θα έθιγε την προστασία:

— των εμπορικών συμφερόντων ενός συγκεκριμένου φυσικού ή νομικού προσώπου, συμπεριλαμβανομένης της πνευματικής ιδιοκτησίας,

— [...]

εκτός εάν για τη γνωστοποίηση του εγγράφου υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον.

3. Προκειμένου περί εγγράφου που συντάχθηκε από ένα θεσμικό όργανο για εσωτερική χρήση ή που έχει παραληφθεί από ένα θεσμικό όργανο, και το οποίο σχετίζεται με θέμα επί του οποίου δεν έχει αποφασίσει, το εν λόγω θεσμικό όργανο αρνείται την πρόσβαση εάν η γνωστοποίηση του εγγράφου θα έθιγε σοβαρά την οικεία διαδικασία λήψης αποφάσεων, εκτός εάν για τη γνωστοποίηση του εγγράφου υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον.

Ένα θεσμικό όργανο αρνείται την πρόσβαση σε έγγραφα που περιέχουν απόψεις για εσωτερική χρήση, ως μέρος συζητήσεων και προκαταρκτικών διαβουλεύσεων εντός του σχετικού θεσμικού οργάνου, ακόμη και αφού έχει ληφθεί η απόφαση, εάν η γνωστοποίηση του εγγράφου θα έθιγε σοβαρά την οικεία διαδικασία λήψης αποφάσεων, εκτός εάν για τη γνωστοποίηση του εγγράφου υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον.

4. Στην περίπτωση εγγράφων τρίτων, το θεσμικό όργανο διαβουλεύεται με τον τρίτο προκειμένου να εκτιμήσει κατά πόσον μπορεί να εφαρμοσθεί η εξαίρεση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 ή 2, εκτός εάν είναι σαφές ότι το έγγραφο θα δημοσιοποιηθεί ή όχι.

[...]

6. Εάν μόνον μέρη του ζητουμένου εγγράφου καλύπτονται από οιαδήποτε εξαίρεση, τα υπόλοιπα μέρη του εγγράφου δίδονται στη δημοσιότητα.»

3 Κατά το άρθρο 7 του κανονισμού 1049/2001:

«1. Οι αιτήσεις για πρόσβαση σε έγγραφο υφίστανται ταχεία επεξεργασία. Στον αιτούντα αποστέλλεται απόδειξη παραλαβής. Εντός 15 εργάσιμων ημερών από την

καταχώριση της αίτησης, το θεσμικό όργανο είτε καθιστά διαθέσιμο το ζητούμενο έγγραφο και παρέχει πρόσβαση σύμφωνα με το άρθρο 10 εντός της περιόδου αυτής, είτε, με γραπτή απάντηση, καθορίζει τους λόγους της ολικής ή μερικής άρνησης και πληροφορεί τον αιτούντα ότι δικαιούται να υποβάλει επιβεβαιωτική αίτηση σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

2. Στην περίπτωση ολικής ή μερικής άρνησης, ο αιτών μπορεί, εντός 15 εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της απάντησης του θεσμικού οργάνου, να υποβάλει επιβεβαιωτική αίτηση ζητώντας από το θεσμικό όργανο να αναθεωρήσει τη θέση του.»

4 Το άρθρο 19 της αποφάσεως 2002/682/ΕΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2002, για έγκριση του εσωτερικού κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΕ L 230, σ. 7, στο εξής: εσωτερικός κανονισμός), ορίζει τα εξής:

«1. Η [Επιτροπή των Μονίμων Αντιπροσώπων (Coreper)] έχει ως έργο την προετοιμασία των εργασιών του Συμβουλίου και την εκτέλεση των εντολών που της ανατίθενται από το Συμβούλιο. Φροντίζει να εξασφαλίζει, σε κάθε περίπτωση, τη συνοχή των πολιτικών και των δράσεων της Ένωσης και την τήρηση των εξής αρχών και κανόνων:

[...]

δ) κανόνες διαδικασίας, διαφάνειας και ποιότητας της διατύπωσης.

[...]

3. Διάφορες επιτροπές ή ομάδες μπορούν να συνιστώνται από την [Coreper] ή με τη συγκατάθεσή της για να εκτελούν ορισμένα προκαθορισμένα καθήκοντα προετοιμασίας ή μελέτης.

Η Γενική Γραμματεία ενημερώνει και δημοσιοποιεί τον κατάλογο των προπαρασκευαστικών οργάνων. Μόνον οι επιτροπές και οι ομάδες που περιλαμβάνονται σε αυτό τον κατάλογο μπορούν να συνέρχονται υπό την ιδιότητα προπαρασκευαστικού οργάνου του Συμβουλίου.»

5 Κατά το άρθρο 21 του εσωτερικού κανονισμού:

«Παρά τις λοιπές διατάξεις του παρόντος εσωτερικού κανονισμού, η Προεδρία οργανώνει τις συνεδριάσεις των διαφόρων επιτροπών και ομάδων κατά τρόπον ώστε οι εκθέσεις τους να είναι διαθέσιμες πριν από τη συνεδρίαση της [Coreper] που θα τις εξετάσει.

[...]»

Ιστορικό της διαφοράς

6 Με έγγραφο της 23ης Φεβρουαρίου 2004, η WWF European Policy Programme, μια βελγικού δικαίου ένωση μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, υπέβαλε στο Συμβούλιο, δυνάμει του άρθρου 6 του κανονισμού 1049/2001, αίτηση προσβάσεως στα έγγραφα που σχετίζονται με το πρώτο σημείο της ημερησίας διατάξεως της από 19 Δεκεμβρίου 2003 συνεδριάσεως των αναπληρωματικών μελών της καλούμενης «επιτροπής του άρθρου 133» (στο εξής: οικεία επιτροπή). Το σημείο αυτό είχε τίτλο «ΠΟΕ—Αειφόρος ανάπτυξη και εμπόριο μετά το Κανκούν». Οι πληροφορίες που

ζητήθηκαν συνίσταντο, αφενός, σε προπαρασκευαστικά έγγραφα και άλλα στοιχεία που παρασχέθηκαν από την Επιτροπή στα αναπληρωματικά μέλη της οικείας επιτροπής όσον αφορά το εν λόγω σημείο της ημερησίας διατάξεως και τα οποία περιελάμβαναν, μεταξύ άλλων, κατά την προσφεύγουσα, έκθεση περί του σταδίου των σχετικών διαπραγματεύσεων, τις θέσεις άλλων κρατών μελών, τις αξιολογήσεις των αποτελεσμάτων της τρέχουσας πρακτικής της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και σύνοψη γενικών προτάσεων νέας στρατηγικής και, αφετέρου, στα πρακτικά, ψηφίσματα ή συστάσεις που εκδόθηκαν επί του εν λόγω σημείου της ημερησίας διατάξεως κατόπιν της συνεδριάσεως.

7 Κατόπιν της παραλαβής της αιτήσεως αυτής, το Συμβούλιο διαβουλεύθηκε με τις υπηρεσίες της Επιτροπής δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 1049/2001 και, με έγγραφο της 17ης Μαρτίου 2004, έδωσε απάντηση στην αίτηση της προσφεύγουσας.

8 Όσον αφορά το πρώτο μέρος της αιτήσεως αυτής, το Συμβούλιο επισήμανε, καταρχάς, ότι είχε υπόψη του ένα σημείωμα το οποίο καλύπτει ευρύ φάσμα ζητημάτων σχετικών με τη συνέχεια της συνεδριάσεως του Κανκούν και υποδεικνύει τον τρόπο με τον οποίο θα έπρεπε να αντιμετωπιστούν τα σχετικά με τον τομέα του εμπορίου ζητήματα κατά τις υπό εξέλιξη πολυμερείς διαπραγματεύσεις στο πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ). Το σημείωμα αυτό, που φέρει τον αριθμό MD 578/03 και τιτλοφορείται «Αειφόρος ανάπτυξη και εμπόριο μετά το Κανκούν», είχε καταρτιστεί για λογαριασμό της οικείας επιτροπής από τις υπηρεσίες της Επιτροπής στις 10 Δεκεμβρίου 2003 (στο εξής: σημείωμα). Το Συμβούλιο διευκρίνισε, ακολούθως, ότι, λαμβανομένης υπόψη της φύσεως και του περιεχομένου του σημειώματος, η πρόσβαση σε αυτό έπρεπε να αποκλεισθεί βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, τρίτη και τέταρτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, διότι η γνωστοποίησή του θα έθιγε τα εμπορικά συμφέροντα της Ευρωπαϊκής Ενώσεως καθώς και τις οικονομικές σχέσεις της με τις τρίτες χώρες που αναφέρονται στο σημείωμα. Τέλος, το Συμβούλιο αρνήθηκε να χορηγήσει μερική πρόσβαση στο σημείωμα με την αιτιολογία ότι οι προαναφερθείσες εξαιρέσεις έχουν εφαρμογή στο σύνολο του εγγράφου. Το Συμβούλιο γνωστοποίησε, ωστόσο, στην προσφεύγουσα μια ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με τίτλο «Ένα έτος μετά την παγκόσμια συνάντηση κορυφής για την αειφόρο ανάπτυξη: εφαρμογή των δεσμεύσεών μας» [COM(2003) 829 τελικό] και το παράρτημά της, το έγγραφο εργασίας της Επιτροπής [SEC(2003) 1471], τα οποία ήταν ήδη διαθέσιμα για το κοινό.

9 Όσον αφορά το δεύτερο μέρος της αιτήσεως της προσφεύγουσας, το Συμβούλιο επισήμανε ότι οι υπηρεσίες του δεν είχαν συντάξει πρακτικά των συνεδριάσεων των αναπληρωματικών μελών της οικείας επιτροπής.

10 Με έγγραφο της 5ης Απριλίου 2004, η προσφεύγουσα υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001, επιβεβαιωτική αίτηση, με την οποία ζήτησε από το Συμβούλιο να αναθεωρήσει τη θέση του όσον αφορά τη γνωστοποίηση των εγγράφων στα οποία ζητείται πρόσβαση, και ιδίως των τμημάτων του σημειώματος που αφορούν την αειφόρο ανάπτυξη και το εμπόριο. Επιπλέον, ζήτησε διευκρινίσεις όσον αφορά το όργανο που είχε στη διάθεσή του τα πρακτικά των συνεδριάσεων της οικείας επιτροπής.

11 Με απόφαση της 30ής Απριλίου 2004 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το Συμβούλιο επιβεβαίωσε την άρνησή του να γνωστοποιήσει το περιεχόμενο του σημειώματος ως εξής:

«[Η] γνωστοποίηση του περιεχομένου του επίμαχου εγγράφου θα έβλαπτε σοβαρά τις διεθνείς οικονομικές σχέσεις της ΕΕ με τις τρίτες χώρες που αναφέρονται στο έγγραφο και θα έθιγε τα εμπορικά συμφέροντα της ΕΕ. Το σημείωμα της Επιτροπής αφορά κυρίως τις προσπάθειες της ΕΕ να ανταποκριθεί στις ανάγκες και στους σκοπούς των αναπτυσσόμενων χωρών, προκειμένου να ενισχύσει τόσο το περιβάλλον όσο και την ανάπτυξη, διευρύνοντας την πρόσβαση στην αγορά, χρησιμοποιώντας κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο τις εμπορικές τεχνολογίες και ενθαρρύνοντας τις επενδύσεις. Το έγγραφο επανεξετάζει σημαντικά ζητήματα που άπτονται του εμπορίου και του περιβάλλοντος και αναλύει ενδελεχώς τις ανάγκες των αναπτυσσόμενων χωρών, προκειμένου να συμβάλει στην άρτια διαχείριση των σχετικών δημοσίων υποθέσεων. Στο πλαίσιο αυτό, το εν λόγω έγγραφο περιλαμβάνει αναλυτικά στοιχεία και ευαίσθητες παρατηρήσεις όσον αφορά τη στάση που τηρεί η ΕΕ για την ενίσχυση της διεθνούς διακυβερνήσεως και τον καθορισμό της γενικής πολιτικής γραμμής της ΕΕ, καθώς και συγκεκριμένες παρεμβάσεις στις ουσιώδεις πτυχές της σχέσεως με τον ΠΟΕ. Η γνωστοποίηση των εν λόγω στοιχείων

και παρατηρήσεων θα έβλαπτε τις σχέσεις μεταξύ της ΕΕ και των οικείων τρίτων χωρών και θα έθιγε σημαντικά τις υπό εξέλιξη διαπραγματεύσεις της Κοινότητας και των κρατών μελών της και, κατά συνέπεια, το σύνολο της οικονομικής πολιτικής τους.

Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, το Συμβούλιο κρίνει ότι η πρόσβαση στο επίμαχο έγγραφο δεν πρέπει να επιτραπεί βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, τρίτη και τέταρτη περίπτωση, του κανονισμού [1049/2001]. Δεν είναι επίσης δυνατή η χορήγηση μερικής προσβάσεως στο έγγραφο δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 6 [, του κανονισμού 1049/2001], δεδομένου ότι οι προαναφερθείσες εξαιρέσεις έχουν εφαρμογή στο σύνολο του εγγράφου.

12 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, το Συμβούλιο επιβεβαίωσε επίσης ότι δεν υφίσταντο πρακτικά των συνεδριάσεων των αναπληρωματικών μελών της οικείας επιτροπής. Επισήμανε ότι, κατά πάγια τακτική, ελλείψει πρακτικών, η πρόοδος που σημειώνεται σε συγκεκριμένο ζήτημα αποτυπώνεται, αν παραστεί ανάγκη, απευθείας σε σημειώματα, εκθέσεις ή παρόμοια έγγραφα, τα οποία καταρτίζονται μετά το πέρας των σχετικών συνεδριάσεων. Το Συμβούλιο τόνισε επίσης ότι, εν προκειμένω, δεν είχε στη διάθεσή του τέτοια έγγραφα σχετικά με την έκβαση της συνεδριάσεως της 19ης Δεκεμβρίου 2003 όσον αφορά το πρώτο σημείο της ημερησίας διατάξεως.

13 Την 1η Ιουνίου 2004 η Επιτροπή διευκρίνισε, με έγγραφο απευθυνόμενο προς το Συμβούλιο, την άποψή της επί της αιτήσεως της προσφεύγουσας. Η Επιτροπή επισήμανε ότι, κατά την άποψή της, το σημείωμα δεν έπρεπε να γνωστοποιηθεί βάσει της εξαιρέσεως του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, τρίτη και τέταρτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, που σκοπεί στην προάσπιση του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά τις διεθνείς σχέσεις. Η Επιτροπή επικαλέστηκε επίσης, ως συμπληρωματικό λόγο απορρίψεως της αιτήσεως, την εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001, όσον αφορά την προστασία της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων που εφαρμόζουν τα όργανα.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

14 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 30 Ιουνίου 2004, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

15 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 23 Νοεμβρίου 2004, η Friends of the Earth Ltd, εταιρία ιδιωτικού δικαίου με έδρα στο Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο), ζήτησε να παρέμβει υπέρ της προσφεύγουσας.

16 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 10 Δεκεμβρίου 2004, η Επιτροπή ζήτησε να παρέμβει υπέρ του Συμβουλίου.

17 Με την από 14 Φεβρουαρίου 2004 διάταξη του προέδρου του τετάρτου τμήματος του Πρωτοδικείου, επετράπη στην Επιτροπή να παρέμβει.

18 Με την από 18 Μαρτίου 2005 διάταξη του προέδρου του τετάρτου τμήματος του Πρωτοδικείου, η αίτηση παρεμβάσεως της Friends of the Earth απορρίφθηκε.

19 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 8ης Νοεμβρίου 2006.

20 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.

21 Το Συμβούλιο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη,

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

22 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη,

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των δικαστικών εξόδων της Επιτροπής.

Σκεπτικό

23 Η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως, ο πρώτος από του οποίους αντλείται από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 1049/2001, στο μέτρο που το Συμβούλιο δεν αιτιολόγησε επαρκώς την άρνησή του να της παράσχει πρόσβαση στο σημείωμα και εκτίμησε εσφαλμένα το κατά πόσον οι κρίσιμες πληροφορίες μπορούν να κοινοποιηθούν, ο δεύτερος από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001, στο μέτρο που το Συμβούλιο, αποκλείοντας τη δυνατότητα μερικής γνωστοποιήσεως του περιεχομένου του σημειώματος, δεν εφάρμοσε ορθώς την αρχή της αναλογικότητας, και ο τρίτος από παράβαση του άρθρου 2 του κανονισμού 1049/2001, στο μέτρο που το Συμβούλιο

προσέβαλε το δικαίωμα προσβάσεως της προσφεύγουσας στα έγγραφα, καθόσον της αρνήθηκε την πρόσβαση στα πρακτικά που αφορούν το πρώτο σημείο της ημερησίας διατάξεως της συνεδριάσεως της 19ης Δεκεμβρίου 2003 ή, ελλείψει πρακτικών, σε πληροφορίες σχετικές με το περιεχόμενο των συζητήσεων που πραγματοποιήθηκαν κατά τη συνεδρίαση αυτή καθώς και των σημειωμάτων των μετεχόντων στην εν λόγω συνεδρίαση.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 1049/2001

Επιχειρήματα των διαδίκων

24 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο, αφενός, δεν αιτιολόγησε επαρκώς την άρνησή του να παράσχει πρόσβαση στο σημείωμα και, αφετέρου, δεν εκτίμησε ορθώς το κατά πόσον το σημείωμα αυτό μπορεί να κοινοποιηθεί.

25 Όσον αφορά την απαίτηση περί επαρκούς αιτιολογίας, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, στο μέτρο που το σημείωμα αφορά τον ΠΟΕ και ιδίως την αειφόρο ανάπτυξη και το εμπόριο, το Συμβούλιο παρέλειψε να εξηγήσει με ποιον τρόπο η γνωστοποίηση ενός τόσο γενικού περιεχομένου μπορούσε πράγματι να θίξει τις διεθνείς σχέσεις και την οικονομική πολιτική της Κοινότητας.

26 Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι δεν εκτιμήθηκε ορθώς το κατά πόσον το σημείωμα μπορεί να κοινοποιηθεί, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει τη νομολογία του Πρωτοδικείου όσον αφορά τους προγενέστερους κανόνες του Συμβουλίου περί της προσβάσεως στα έγγραφα, τονίζοντας ότι η νομολογία αυτή έχει επίσης εφαρμογή στις αποφάσεις που ελήφθησαν κατ' εφαρμογήν του κανονισμού 1049/2001 και στους εσωτερικούς κανόνες διαδικασίας που τις αντικαθιστούν. Μεταξύ άλλων, από την απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Οκτωβρίου 1995, T-194/94, Carvel και Guardian Newspapers κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1995, σ. II-2765), προκύπτει ότι κάθε απάντηση σε αίτημα παροχής πληροφοριών θα έπρεπε να λαμβάνεται κατόπιν σταθμίσεως, ανά περίπτωση, αφενός, του συμφέροντος του πολίτη να έχει πρόσβαση στα οικεία έγγραφα και, αφετέρου, το

ενδεχόμενο συμφέρον του Συμβουλίου να προστατεύσει το απόρρητο των εγγράφων του. Ομοίως, κάθε προβαλλόμενη εξαίρεση χρήζει στενής ερμηνείας, η δε άρνηση γνωστοποιήσεως εγγράφου πρέπει να είναι προσηκόντως αιτιολογημένη. Επιπλέον, το Συμβούλιο δεν απέδειξε τη συνάφεια μεταξύ του περιεχομένου του σημειώματος και των αρνητικών συνεπειών που ενδέχεται να επιφέρει η γνωστοποίησή του.

27 Η προσφεύγουσα συνάγει το συμπέρασμα ότι το Συμβούλιο ενήργησε εσφαλμένα διότι δεν εκτίμησε ορθώς τα διακυβευόμενα συμφέροντα κατά την εξέταση της αιτήσεως προσβάσεως στο σημείωμα και διότι δεν απέδωσε την προσήκουσα σημασία στο θεμελιώδες δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα που αναγνωρίζει το άρθρο 2 του κανονισμού 1049/2001.

28 Πρώτον, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι αιτιολόγησε την απόφασή του κατά τον πληρέστερο δυνατό τρόπο, χωρίς να γνωστοποιήσει το περιεχόμενο του σημειώματος. Προκειμένου να επιδείξει τη μεγαλύτερη δυνατή διαφάνεια όσον αφορά τους στόχους των διαπραγματεύσεων, διαβίβασε στην προσφεύγουσα δύο έγγραφα της Επιτροπής τα οποία παρέχουν ευρύτερες πληροφορίες σχετικά με τους εν λόγω στόχους.

29 Συναφώς, η Επιτροπή επισημαίνει ότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, το Συμβούλιο περιέγραψε το περιεχόμενο του σημειώματος προσηκόντως και αρκετά λεπτομερώς, εξηγώντας τους λόγους για τους οποίους η πρόσβαση στο περιεχόμενο αυτό αποτελούσε αντικείμενο παρεκκλίσεως. Κατά πάγια σχετική νομολογία, η αιτιολογία αυτή αρκεί για να καταστήσει σαφείς στην προσφεύγουσα τους λόγους για τους οποίους το Συμβούλιο δεν της επέτρεψε την πρόσβαση στο σημείωμα και για να παράσχει στο Πρωτοδικείο τη δυνατότητα να ασκήσει έλεγχο της νομιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως.

30 Δεύτερον, το Συμβούλιο διευκρινίζει ότι το σημείωμα αφορά τον τρόπο με τον οποίο η Κοινότητα θα έπρεπε να διεξαγάγει τις εντός του ΠΟΕ διαπραγματεύσεις στον τομέα του εμπορίου και του περιβάλλοντος στο πλαίσιο του Γύρου της Ντόχα. Ειδικότερα, το σημείωμα περιλαμβάνει αναλυτικά στοιχεία και ευαίσθητες

πληροφορίες όσον αφορά τη δράση που ανέλαβε η Κοινότητα προκειμένου να ενισχύσει τη διεθνή διακυβέρνηση, περιλαμβανομένων των στοιχείων που αφορούν την κάλυψη των αντικειμενικών αναγκών των αναπτυσσόμενων χωρών. Το εν λόγω σημείωμα προσδιορίζει επίσης τη γενική πολιτική γραμμή της Κοινότητας καθώς και συγκεκριμένες παρεμβάσεις στις ουσιώδεις πτυχές της σχέσεως με τον ΠΟΕ. Το Συμβούλιο διευκρίνισε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι επρόκειτο περί σημειώματος το οποίο παρέχει ενημέρωση σχετικά με το στάδιο των διαπραγματεύσεων και παρουσιάζει, αφενός, τις θέσεις τρίτων χωρών και, αφετέρου, τις επιλογές που διαθέτει η Κοινότητα.

31 Κατά το Συμβούλιο, η γνωστοποίηση του περιεχομένου του σημειώματος βλάπτει τις σχέσεις μεταξύ της Κοινότητας και των αναφερόμενων τρίτων χωρών και υπονομεύει σημαντικά τις θέσεις της Κοινότητας και των κρατών μελών της στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων που διεξήχθησαν εντός του ΠΟΕ και, ως εκ τούτου, την οικονομική πολιτική τους στο σύνολό της.

32 Το Συμβούλιο τονίζει το ευαίσθητο περιεχόμενο των διαπραγματεύσεων αυτών, τις αντιδράσεις και τις δυσχέρειες επιτεύξεως συμφωνίας, οι οποίες πιστοποιούνται από την αποτυχία των διαπραγματεύσεων κατά την υπουργική διάσκεψη του ΠΟΕ στο Κανκούν τον Σεπτέμβριο του 2003. Στο πλαίσιο αυτό, η γνωστοποίηση του περιεχομένου του σημειώματος, το οποίο περιγράφει τις διάφορες δυνατότητες που παρέχονται στην Επιτροπή, προτείνοντας μια ενδεδειγμένη στάση κατά τις οικείες διαπραγματεύσεις, και αξιολογεί τις θέσεις των άλλων μερών στις διαπραγματεύσεις, περιορίζει σημαντικά το περιθώριο διαπραγματεύσεων που χρειάζονται τα κοινοτικά όργανα για την αποτελεσματική διεξαγωγή σύνθετων διαπραγματεύσεων στο πλαίσιο του ΠΟΕ. Υπό την έννοια αυτή, η προσφεύγουσα καθαυτή αναγνώρισε ότι μια τακτική διαπραγματεύσεως, ως εκ της φύσεώς της, δεν θα έπρεπε να γνωστοποιείται στο κοινό.

33 Το Συμβούλιο συνάγει το συμπέρασμα ότι η πρόσβαση στο σημείωμα έπρεπε να απαγορευθεί βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', τρίτη και τέταρτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, προς προάσπιση του γενικού συμφέροντος όσον αφορά τις διεθνείς σχέσεις και τη δημοσιονομική, νομισματική ή οικονομική πολιτική της Κοινότητας.

34 Τέλος, το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, υποστηρίζει ότι, εν προκειμένω, δεν όφειλε να σταθμίσει την ανάγκη διασφαλίσεως του εμπιστευτικού χαρακτήρα του σημειώματος, αφενός, και του συμφέροντος της προσφεύγουσας να αποκτήσει πρόσβαση στο σημείωμα, αφετέρου. Μολονότι οι παράγραφοι 2, 3 και 4 του κανονισμού 1049/2001 κάνουν εμμέσως λόγο για στάθμιση σύμφωνα με τη σχετική νομολογία, τούτο δεν ισχύει στην περίπτωση της παραγράφου 1 του εν λόγω άρθρου. Δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι πρόκειται περί απλής παραλείψεως εκ μέρους του νομοθέτη. Πρόκειται μάλλον περί ρητής επιλογής, η οποία δικαιολογείται από τη σπουδαιότητα των συμφερόντων που χρήζουν προστασίας. Η άποψη αυτή επιβεβαιώνεται από την προσθήκη στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 1049/2001 της εξαιρέσεως που αφορά την προστασία της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου, σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία περί προστασίας των προσωπικών δεδομένων.

35 Εξάλλου, κατά το Συμβούλιο, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι όλες οι προβλεπόμενες από το άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001 εξαιρέσεις χρήζουν στενής ερμηνείας, τούτο δεν σημαίνει ότι οι εξαιρέσεις αυτές πρέπει να ερμηνεύονται υπό την έννοια ότι δεν έχουν πρακτική αποτελεσματικότητα. Αν οι προϋποθέσεις του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 1049/2001 πληρούνταν, το Συμβούλιο θα όφειλε να εφαρμόσει τη διάταξη αυτή και να μην επιτρέψει την πρόσβαση στο σημείωμα.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

36 Όσον αφορά την προβαλλόμενη ως ανεπαρκή αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, η υποχρέωση του οργάνου να αιτιολογήσει την απόφασή του περί αρνήσεως προσβάσεως σε έγγραφο έχει σκοπό, αφενός, να παράσχει στον ενδιαφερόμενο επαρκείς ενδείξεις ως προς το αν η απόφαση είναι βάσιμη ή αν, ενδεχομένως, πάσχει ελάττωμα δυνάμενο να αποτελέσει λόγο αμφισβητήσεως του κύρους της και, αφετέρου, να παράσχει στον κοινοτικό δικαστή τη δυνατότητα να ασκήσει έλεγχο της νομιμότητας της αποφάσεως. Η έκταση της υποχρεώσεως αυτής εξαρτάται από τη φύση της

επίμαχης πράξεως και του πλαισίου εντός του οποίου εκδόθηκε (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Μαρτίου 2005, Τ-187/03, Scippacercola κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-1029, σκέψη 66, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

37 Εν προκειμένω, με την προσβαλλόμενη απόφαση, το Συμβούλιο παρέθεσε λεπτομερώς τους λόγους της αρνήσεώς του, παρέχοντας στοιχεία τα οποία καθιστούν δυνατή την κατανόηση του αντικειμένου του σημειώματος και των λόγων για τους οποίους η γνωστοποίησή του μπορούσε να θίξει την προστασία του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά τις διεθνείς σχέσεις και τη δημοσιονομική, νομισματική ή οικονομική πολιτική της Κοινότητας. Όπως ορθώς επισημαίνει το Συμβούλιο, δεν είναι δυνατό να ανακοινωθούν όλοι οι λόγοι για τους οποίους το σημείωμα δεν μπορεί να κοινοποιηθεί, χωρίς να γνωστοποιηθεί το περιεχόμενό του και χωρίς, κατά συνέπεια, η εξαίρεση να στερηθεί του ουσιαστικού αντικειμένου της. Ως εκ τούτου, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το Συμβούλιο δεν αιτιολόγησε επαρκώς την άρνησή του δεν μπορεί να γίνει δεκτό, καθόσον η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι αρκούντως σαφής ώστε η προσφεύγουσα να κατανοήσει τους λόγους για τους οποίους το Συμβούλιο δεν της χορήγησε πρόσβαση στο σημείωμα και να μπορέσει να προσβάλει θεμιτώς την άρνηση αυτή ενώπιον του Πρωτοδικείου, το δε Πρωτοδικείο να μπορέσει να ασκήσει έλεγχο νομιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως.

38 Όσον αφορά την εκτίμηση του κατά πόσον το σημείωμα μπορεί να κοινοποιηθεί καθώς και του ζητήματος της αρνήσεως προσβάσεως σε αυτό βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, τρίτη και τέταρτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, διαπιστώνεται ότι οι διατάξεις του κανονισμού 1049/2001 επαναλαμβάνουν κατ' ουσίαν το περιεχόμενο της προγενέστερης νομοθεσίας σχετικά με το περιεχόμενο των εξαιρέσεων από το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα.

39 Σύμφωνα με τη σχετική προς τη νομοθεσία αυτή νομολογία, η πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα των κοινοτικών οργάνων συνιστά αρχή, η δε δυνατότητα αρνήσεως της προσβάσεως αποτελεί εξαίρεση από την αρχή αυτή. Συνεπώς, οι εν λόγω εξαιρέσεις πρέπει να ερμηνεύονται και να εφαρμόζονται στενά, ούτως ώστε να μη θίγεται η εφαρμογή της αρχής. Επιπλέον, ένα κοινοτικό όργανο υποχρεούται να εξετάζει, για κάθε έγγραφο στο οποίο ζητείται πρόσβαση, αν, λαμβανομένων υπόψη των πληροφοριών που έχει στη διάθεσή του, η γνωστοποίηση του περιεχομένου του

εγγράφου μπορεί πράγματι να θίξει μία από τις πτυχές του δημοσίου συμφέροντος που προστατεύεται από τις εξαιρέσεις οι οποίες επιτρέπουν την άρνηση προσβάσεως. Επομένως, για να μπορούν να έχουν εφαρμογή οι εξαιρέσεις αυτές, ο κίνδυνος προσβολής του δημοσίου συμφέροντος πρέπει να μπορεί να προβλεφθεί ευλόγως και να μην είναι καθαρά υποθετικός (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείο της 7ης Φεβρουαρίου 2002, Τ-211/00, Kuijer κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. II-485, σκέψεις 55 και 56, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

40 Ως εκ τούτου από τη νομολογία προκύπτει επίσης ότι τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όταν εξετάζουν αν η πρόσβαση στα έγγραφα μπορεί να θίξει το δημόσιο συμφέρον και, συνεπώς, ο εκ μέρους του Πρωτοδικείου έλεγχος της νομιμότητας των αποφάσεων των θεσμικών οργάνων, με τις οποίες τα όργανα αυτά αρνούνται την πρόσβαση σε έγγραφα λόγω των σχετικών με το δημόσιο συμφέρον εξαιρέσεων, πρέπει να περιορίζεται στην εξέταση της τηρήσεως των κανόνων διαδικασίας και των κανόνων περί αιτιολογίας της οικείας αποφάσεως, της ουσιαστικής ακρίβειας των πραγματικών περιστατικών, καθώς και της απουσίας προφανούς πλάνης κατά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και της καταχρήσεως εξουσίας (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 19ης Ιουλίου 1999, Τ-14/98, Hautala κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. II-2489, σκέψεις 71 και 72, και προαναφερθείσα στη σκέψη 39 απόφαση Kuijer κατά Συμβουλίου, σκέψη 53).

41 Όσον αφορά την πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών, την οποία επικαλείται κατ' ουσίαν η προσφεύγουσα, διαπιστώνεται ότι το Συμβούλιο αρνήθηκε την πρόσβαση στο σημείωμα προκειμένου να μη θίξει τις διαπραγματεύσεις που διενεργούνταν την εποχή εκείνη σε πλαίσιο που απαιτούσε λεπτό χειρισμό, καθόσον χαρακτηριζόταν από αντιδράσεις εκ μέρους τόσο των αναπτυσσόμενων κρατών όσο και των αναπτυγμένων, καθώς και από δυσκολία επιτεύξεως συμφωνίας, όπως πιστοποίησε η αποτυχία των διαπραγματεύσεων κατά την υπουργική διάσκεψη του ΠΟΕ στο Κανκούν τον Σεπτέμβριο του 2003. Το Συμβούλιο, επομένως, κρίνοντας ότι η γνωστοποίηση του περιεχομένου του σημειώματος αυτού θα μπορούσε να βλάψει τις σχέσεις με τις τρίτες χώρες στις οποίες αναφέρεται, καθώς και το περιθώριο διαπραγματεύσεως με την Κοινότητα και τα κράτη μέλη της, το οποίο είναι αναγκαίο για τη διενέργεια μακροπρόθεσμων διαπραγματεύσεων, δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, ενώ διαπίστωσε ότι η κοινοποίηση του σημειώματος αυτού ενείχε τον κίνδυνο να θιγεί το δημόσιο συμφέρον όσον αφορά τις διεθνείς σχέσεις και τη δημοσιονομική, νομισματική ή οικονομική πολιτική της Κοινότητας, κίνδυνο ευλόγως αναμενόμενο και όχι υποθετικό.

42 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι το Συμβούλιο, αφενός, αιτιολόγησε επαρκώς την άρνησή του προσβάσεως στο σημείωμα και, αφετέρου, δεν παρέβη τις προϋποθέσεις εφαρμογής των εξαιρέσεων από τον κανόνα προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, τρίτη και τέταρτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.

43 Τα συμπεράσματα αυτά δεν αναιρούνται από τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας όσον αφορά την ανάγκη σταθμίσεως του συμφέροντός της να αποκτήσει πρόσβαση στο σημείωμα και του συμφέροντος του Συμβουλίου να μην το κοινοποιήσει.

44 Οι εξαιρέσεις του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 1049/2001 έχουν επιτακτικό χαρακτήρα και, ως εκ τούτου, τα όργανα υποχρεούνται να αρνούνται την πρόσβαση στα έγγραφα που εμπίπτουν στις υποχρεωτικές αυτές εξαιρέσεις, όταν αποδεικνύονται οι περιστάσεις τις οποίες καλύπτουν οι εν λόγω εξαιρέσεις. Συνεπώς, οι εξαιρέσεις αυτές διακρίνονται από τις εξαιρέσεις που άπτονται του συμφέροντος των οργάνων να διατηρήσουν το απόρρητο των συνεδριάσεών τους, όπως προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 1049/2001, για την εφαρμογή των οποίων τα θεσμικά όργανα διαθέτουν εξουσία εκτιμήσεως η οποία τους παρέχει τη δυνατότητα να σταθμίζουν, αφενός, το συμφέρον τους για τη διατήρηση του απορρήτου των συνεδριάσεών τους και, αφετέρου, το συμφέρον του πολίτη να αποκτήσει πρόσβαση στα έγγραφα (βλ., κατ' αναλογία, προαναφερθείσα στη σκέψη 26 απόφαση Carvel και Guardian Newspapers κατά Συμβουλίου, σκέψεις 64 και 65).

45 Δεδομένου ότι οι επίμαχες στη διαφορά εξαιρέσεις εμπίπτουν στο άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 1049/2001, το Συμβούλιο δεν όφειλε, εν προκειμένω, να σταθμίσει την προστασία του δημοσίου συμφέροντος και του συμφέροντος της προσφεύγουσας να αποκτήσει πρόσβαση στο σημείωμα.

46 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001

Επιχειρήματα των διαδίκων

47 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι το Συμβούλιο δεν εφάρμοσε ορθώς την αρχή της αναλογικότητας, κατά την εκτίμηση της δυνατότητας μερικής γνωστοποιήσεως του περιεχομένου του σημειώματος.

48 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι εξέτασε τη δυνατότητα μερικής γνωστοποιήσεως του περιεχομένου του σημειώματος, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001, καθώς και την ισχύουσα σχετική νομολογία, αφού προηγουμένως διαβουλεύθηκε επί του σημείου αυτού με την Επιτροπή, η οποία είχε επεξεργαστεί το σημείωμα. Κατόπιν της εξετάσεως αυτής, το Συμβούλιο κατέληξε ότι οι εξαιρέσεις του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, τρίτη και τέταρτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 είχαν εφαρμογή σε ολόκληρο το σημείωμα και, συνεπώς, δεν μπορούσε να παρασχεθεί μερική πρόσβαση στο σημείωμα. Επιπλέον, ήταν δύσκολο για το Συμβούλιο να παράσχει περαιτέρω διευκρινίσεις χωρίς να γνωστοποιήσει το περιεχόμενο του σημειώματος.

49 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το Συμβούλιο διευκρίνισε ότι επρόκειτο για συνοπτικό έγγραφο, το οποίο σκοπούσε στην ενημέρωση των ειδικευμένων στον τομέα αυτό προσώπων σχετικά με τα επιμέρους σημεία των υπό εξέλιξη διαπραγματεύσεων και δεν περιείχε γενικές πληροφορίες δυνάμενες να γνωστοποιηθούν μεμονωμένα. Ως εκ τούτου, τόσο οι αναλύσεις όσο και οι παρατηρήσεις που περιλαμβάνει το σημείωμα έχουν χαρακτήρα ευαίσθητων στοιχείων.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

50 Από τη διατύπωση του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001 προκύπτει ότι ένα θεσμικό όργανο υποχρεούται να εξετάσει αν πρέπει να χορηγήσει μερική πρόσβαση στα έγγραφα που αφορά η σχετική αίτηση, περιορίζοντας την ενδεχόμενη άρνηση στα στοιχεία που καλύπτονται από τις προβλεπόμενες εξαιρέσεις. Το όργανο οφείλει να επιτρέψει την πρόσβαση αυτή αν ο σκοπός τον οποίο επιδιώκει με την άρνηση προσβάσεως στο έγγραφο μπορεί να εκπληρωθεί στην περίπτωση κατά την οποία το όργανο αυτό περιορίζεται στην παράλειψη των χωρίων του εγγράφου που δύνανται να θίξουν το προστατευόμενο δημόσιο συμφέρον (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Δεκεμβρίου 2001, C-353/99 P, Hautala, Συλλογή 2001, σ. I-9565, σκέψη 29).

51 Εν προκειμένω, όπως προέκυψε από την προσβαλλόμενη απόφαση και επιβεβαιώθηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το Συμβούλιο εξέτασε τη δυνατότητα μερικής γνωστοποιήσεως του περιεχομένου του σημειώματος, αφού προηγουμένως διαβουλεύθηκε με την Επιτροπή, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 1049/2001. Κατόπιν της εξετάσεως αυτής, το Συμβούλιο κατέληξε ότι η μερική αυτή γνωστοποίηση, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001, δεν ήταν δυνατή, διότι οι εξαιρέσεις του άρθρου 4, παράγραφος 1. του κανονισμού 1049/2001 είχαν εφαρμογή σε ολόκληρο το σημείωμα. Η άποψη αυτή διατυπώθηκε επίσης από την Επιτροπή, συντάκτη του σημειώματος, με τα έγγραφα που αντάλλαξε με το Συμβούλιο και ιδίως με το από 1ης Ιουνίου 2004 έγγραφό της.

52 Το Συμβούλιο δικαιολόγησε την άρνησή του να επιτρέψει τη μερική πρόσβαση στο σημείωμα επικαλούμενο το ότι το σημείωμα αυτό αποτελείται από αναλύσεις και παρατηρήσεις επί των απόψεων διαφόρων συμβαλλομένων με την Κοινότητα στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων εντός του ΠΟΕ και επί των διαπραγματευτικών μέσων που διαθέτουν οι κοινοτικοί διαπραγματευτές, από στοιχεία δηλαδή η γνωστοποίηση των οποίων θα έθιγε σημαντικά τη διενέργεια των υπό εξέλιξη διαπραγματεύσεων. Διευκρίνισε επίσης ότι το σημείωμα συντάχθηκε με σκοπό την ενημέρωση εμπειρογνωμόνων όπως π.χ. των μελών της οικείας επιτροπής.

53 Από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι, λαμβανομένου υπόψη ότι το πρώτο σημείο της ημερησίας διατάξεως της συνεδριάσεως της οικείας επιτροπής σκοπούσε στην ανάλυση του σταδίου στο οποίο βρίσκονται οι διαπραγματεύσεις στο πλαίσιο του ΠΟΕ καθώς και ότι, προς τούτο, το σημείωμα είχε προηγουμένως διανεμηθεί στα μέλη της οικείας επιτροπής, το περιεχόμενο του σημειώματος έπρεπε να θεωρηθεί στο σύνολό του ως ευαίσθητο στοιχείο και, ως εκ τούτου, να γίνει δεκτό ότι άπτεται εξ ολοκλήρου του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά τις διεθνείς σχέσεις και την οικονομική πολιτική της Κοινότητας, το οποίο προστατεύεται από την εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, τρίτη και τέταρτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.

54 Συνεπώς, το Συμβούλιο, αρνούμενο να χορηγήσει στην προσφεύγουσα μερική πρόσβαση στο σημείωμα, δεν εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001.

55 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 2 του κανονισμού 1049/2001

56 Αυτός ο λόγος ακυρώσεως περιλαμβάνει τρία σκέλη. Το πρώτο σκέλος αντλείται από την άρνηση του Συμβουλίου να χορηγήσει πρόσβαση στα πρακτικά που σχετίζονται με το πρώτο σημείο της ημερησίας διατάξεως της συνεδριάσεως της 19ης Δεκεμβρίου 2003 με την αιτιολογία ότι δεν υφίστανται τέτοιου είδους πρακτικά. Το δεύτερο σκέλος αντλείται από την άρνηση του Συμβουλίου, ελλείψει πρακτικών, να παράσχει στην προσφεύγουσα πληροφορίες σχετικά με το περιεχόμενο των συζητήσεων που αφορούν το πρώτο σημείο της ημερησίας διατάξεως της συνεδριάσεως της 19ης Δεκεμβρίου 2003 υπό μορφή επιτρέπουσα τη διάδοσή τους. Το τρίο σκέλος αντλείται από την άρνηση του Συμβουλίου να χορηγήσει πρόσβαση στα σημειώματα των μετεχόντων στην εν λόγω συνεδρίαση.

Επί του πρώτου σκέλους, που αντλείται από την άρνηση του Συμβουλίου να χορηγήσει πρόσβαση στα πρακτικά του πρώτου σημείου της ημερησίας διατάξεως της 19ης Δεκεμβρίου 2003 με την αιτιολογία ότι δεν υφίστανται τέτοιου είδους πρακτικά

— Επιχειρήματα των διαδίκων

57 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο κανονισμός 1049/2001 έχει εφαρμογή στα έγγραφα που καταρτίζει και διατηρεί στην κατοχή της η οικεία επιτροπή. Βάσει του άρθρου 21 του εσωτερικού κανονισμού, πρέπει να υφίστανται συνοπτικές εκθέσεις των συνεδριάσεων της επιτροπής αυτής, είτε υπό τη σύνθεση που απαρτίζεται από τα αναπληρωματικά μέλη είτε υπό εκείνη που περιλαμβάνει τα τακτικά μέλη, δεδομένου ότι έχει την ιδιότητα προπαρασκευαστικής επιτροπής του Συμβουλίου.

58 Η έλλειψη πρακτικών συνεδριάσεως της οικείας επιτροπής αντιβαίνει στην αρχή της διαφάνειας, για την οποία γίνεται λόγος στο προοίμιο του κανονισμού και στο άρθρο 19 του εσωτερικού κανονισμού, καθώς και στην αρχή της χρηστής διοικήσεως. Το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα, όπως διασφαλίζεται με το άρθρο 2 του κανονισμού 1049/2001, θα ήταν απολύτως κενό περιεχομένου αν τα όργανα δεν κατέγραφαν τις πληροφορίες υπό μορφή επιτρέπουσα τη διάδοσή τους στο κοινό. Τα όργανα οφείλουν να καταγράφουν τις πληροφορίες, ιδίως όταν αυτές συνίστανται σε συσκέψεις των επιτροπών οι οποίες έχουν συσταθεί με σκοπό τη διασαφήνιση της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων του Συμβουλίου και της Επιτροπής.

59 Το Συμβούλιο αντιτάσσει ότι δεν συντάχθηκαν πρακτικά της συνεδριάσεως αυτής και ότι δεν υφίσταται κανόνας ο οποίος επιβάλλει τη σύνταξη τέτοιου είδους πρακτικών. Λαμβανομένου υπόψη του αριθμού των συνεδριάσεων του Συμβουλίου, η υποχρέωση αυτή θα είχε προφανώς ανεπίτρεπτες συνέπειες, η δε τήρησή της θα ήταν ανέφικτη.

60 Το Συμβούλιο υπενθυμίζει τη νομολογία κατά την οποία η ανυπαρξία εγγράφου στο οποίο ζητήθηκε πρόσβαση τεκμαίρεται όταν το οικείο όργανο ισχυρίζεται ότι το έγγραφο δεν υπάρχει, πρόκειται δε για μαχητό τεκμήριο που ο προσφεύγων μπορεί να ανατρέψει με κάθε μέσο, βάσει λυσιτελών και συγκλινουσών ενδείξεων. Εν προκειμένω, πάντως, οι αμφιβολίες που εξέφρασε η προσφεύγουσα όσον αφορά την ανυπαρξία πρακτικών της συνεδριάσεως της 19ης Δεκεμβρίου 2003 στηρίζονται σε εσφαλμένη ερμηνεία του εσωτερικού κανονισμού.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

61 Η παροχή στα όργανα της δυνατότητας να επικαλεστούν την ανυπαρξία εγγράφων προκειμένου να εκφύγουν της εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού θα αντέβαινε στην επιταγή διαφάνειας από την οποία απορρέει ο κανονισμός 1049/2001. Η ουσιαστική άσκηση του δικαιώματος προσβάσεως στα έγγραφα προϋποθέτει ότι τα ενδιαφερόμενα όργανα καταρτίζουν και διατηρούν στην κατοχή τους, στο μέτρο του δυνατού και κατά τρόπο προβλέψιμο και μη αυθαίρετο, τα σχετικά με τις δραστηριότητές τους έγγραφα.

62 Από τον τίτλο του πρώτου σημείου της ημερησίας διατάξεως της συνεδριάσεως της 19ης Δεκεμβρίου 2003 προκύπτει, όπως εξάλλου επιβεβαιώθηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι σκοπός του σημείου αυτού ήταν η ενημέρωση των μελών της οικείας επιτροπής σχετικά με το στάδιο των διαπραγματεύσεων στο πλαίσιο του ΠΟΕ. Ο αμιγώς ενημερωτικός χαρακτήρας αυτού του σημείου της συνεδριάσεως και το γεγονός ότι δεν απαιτεί κανένα ιδιαίτερο μέτρο εκτελέσεως εξηγούν το ότι δεν κρίθηκε αναγκαία η σύνταξη πρακτικών και το ότι το σημείο αυτό δεν αποτέλεσε αντικείμενο συνοπτικής εκθέσεως ή άλλου μεταγενέστερου εγγράφου της οικείας επιτροπής.

63 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί επίσης να γίνει δεκτό ότι το Συμβούλιο, παραλείποντας να συντάξει πρακτικά επί του εν λόγω σημείου της συνεδριάσεως, ενήργησε κατά τρόπο αυθαίρετο ή μη προβλέψιμο. Συνεπώς, δεν μπορεί να

διαπιστωθεί ότι το Συμβούλιο, επικαλούμενο την απουσία των εν λόγω πρακτικών, προσέβαλε το δικαίωμα της προσφεύγουσας για πρόσβαση στα έγγραφα, όπως αναγνωρίζεται από τον κανονισμό 1049/2001.

64 Συνεπώς, το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως είναι απορριπτέο.

Επί του δευτέρου σκέλους, που αντλείται από την άρνηση του Συμβουλίου, ελλείψει πρακτικών, να παράσχει στην προσφεύγουσα στοιχεία σχετικά με το περιεχόμενο των συζητήσεων επί του πρώτου σημείου της ημερησίας διατάξεως της συνεδριάσεως της 19ης Δεκεμβρίου 2003

— Επιχειρήματα των διαδίκων

65 Η προσφεύγουσα τονίζει ότι, μολονότι, κατά το Συμβούλιο, δεν υφίσταντο πρακτικά της συνεδριάσεως της 19ης Δεκεμβρίου 2003, κατά την έννοια που προέβλεπε η Επιτροπή με το από 1ης Ιουνίου 2004 έγγραφό της, το Συμβούλιο θα έπρεπε να της εξασφαλίσει πρόσβαση στην πληροφορία που άπτεται του περιεχομένου των συζητήσεων που πραγματοποιήθηκαν κατά την εν λόγω συνεδρίαση.

66 Η προσφεύγουσα, πρώτον, υποστηρίζει ότι η σχετική με το περιεχόμενο των συζητήσεων της συνεδριάσεως πληροφορία θα έπρεπε να είχε καταγραφεί υπό μορφή επιτρέπουσα τη διάδοσή της, προκειμένου να αποκτήσει ουσία το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα, το οποίο θα έπρεπε να ερμηνευθεί ως δικαίωμα στην πληροφορία υπό το πρίσμα της αρχής της διαφάνειας και της προαναφερθείσας στη σκέψη 50 αποφάσεως Συμβούλιο κατά Hautala, με την οποία το Δικαστήριο απέρριψε ρητώς το επιχείρημα του Συμβουλίου ότι το δικαίωμα αυτό αφορά μόνον την πρόσβαση στα έγγραφα και όχι την πρόσβαση στα πληροφοριακά στοιχεία που περιέχουν τα έγγραφα αυτά.

67 Το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα, που ερμηνεύεται ως δικαίωμα προσβάσεως στην πληροφορία, έχει κατά μείζονα λόγο εφαρμογή στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος, βάσει της συμβάσεως του Århus σχετικά με την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, η οποία έχει υπογραφεί από την Κοινότητα. Η πρόταση κανονισμού για την εφαρμογή της στα κοινοτικά όργανα που, όπως διευκρινίστηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οδήγησε σε μεταγενέστερο στάδιο στον κανονισμό (ΕΚ) 1367/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της σύμβασης του Århus σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα (ΕΕ L 264, σ. 13), παραπέμπει στον κανονισμό 1049/2001 όσον αφορά την πρόσβαση στις πληροφορίες επί περιβαλλοντικών ζητημάτων, που ορίζονται ως «πληροφορίες διαθέσιμες υπό γραπτή, οπτική, προφορική ή ηλεκτρονική μορφή, ή οποιαδήποτε άλλη υλική μορφή». Καθίσταται, συνεπώς, σαφές ότι ο κανονισμός 1049/2001 δεν έχει εφαρμογή μόνο στα έγγραφα, αλλά εν γένει στις πληροφορίες.

68 Η προσφεύγουσα, δεύτερον, υποστηρίζει ότι, προκειμένου να εξασφαλισθεί πλήρης πρακτική αποτελεσματικότητα στο διασφαλιζόμενο από το κοινοτικό δίκαιο δικαίωμα προσβάσεως στην πληροφορία, η πληροφορία στην οποία έχει δικαίωμα προσβάσεως ένα πρόσωπο θα έπρεπε να παρέχεται υπό την προσήκουσα μορφή και, ακόμη και αν το έγγραφο στο οποίο καταγράφεται η πληροφορία δεν μπορεί να κοινοποιηθεί, θα έπρεπε να είναι συνταγμένο, αποσπασμένο, συνοψισμένο ή παραφρασμένο με βάση το αρχικό αυτό έγγραφο.

69 Το Συμβούλιο υποστηρίζει, αφενός, ότι δεν υφίσταται υποχρέωση καταγραφής πληροφοριών, όπως το περιεχόμενο των συζητήσεων των συνεδριάσεων της οικείας επιτροπής, προκειμένου να καταστεί δυνατή η διάδοσή τους. Πράγματι, η εκ μέρους της προσφεύγουσας ερμηνεία του δικαιώματος προσβάσεως στα έγγραφα ως δικαίωμα στην πληροφορία αντλείται από εσφαλμένη ερμηνεία του κανονισμού 1049/2001 και της νομολογίας.

70 Ως εκ τούτου, από τις διατάξεις του κανονισμού 1049/2001 και ιδίως από τον τίτλο του και από τα άρθρα 2, παράγραφος 3, 3, 10, παράγραφος 3, 11 και 14 προκύπτει

ότι ο κανονισμός αυτός έχει εφαρμογή σε υφιστάμενα έγγραφα, ήτοι σε έγγραφα που έχουν συνταχθεί ή παραληφθεί από όργανο και βρίσκονται στην κατοχή του.

71 Ομοίως, η προαναφερθείσα στη σκέψη 50 απόφαση Συμβούλιο κατά Hautala δίδει απάντηση μόνο στο αν πρέπει να παρασχεθεί μερική πρόσβαση σε ήδη υφιστάμενο έγγραφο. Από τη νομολογία δεν προκύπτει ότι τα όργανα οφείλουν να συντάσσουν πρακτικά για όλες τις συνεδριάσεις που οργανώνουν.

72 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από την εφαρμογή της αρχής προσβάσεως στην πληροφορία στον τομέα του περιβάλλοντος, την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα βάσει της συμβάσεως του Århus, καθόσον, κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, δεν ίσχυαν ούτε η σύμβαση του Århus ούτε ο κανονισμός εφαρμογής της. Επιπλέον, η καθιερωθείσα έννοια της περιβαλλοντικής πληροφορίας δεν λαμβάνει υπόψη τις συζητήσεις της οικείας επιτροπής, λόγω του προφορικού χαρακτήρα τους, και καμία από τις δύο αυτές έννομες πράξεις δεν επιβάλλει στην οικεία επιτροπή υποχρέωση συντάξεως πρακτικών των συνεδριάσεών της.

73 Εξάλλου, από τις αποφάσεις του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή προκύπτει ότι ένα όργανο δεν υποχρεούται να καταρτίσει έγγραφα, βάσει του κανονισμού 1049/2001, όταν δεν υφίσταται κανένα έγγραφο στο οποίο θα μπορούσε να επιτραπεί η πρόσβαση.

74 Το Συμβούλιο υποστηρίζει, αφετέρου, ότι τα πρακτικά, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, δεν αποτελούν έγγραφα τα οποία συνοψίζουν άλλα έγγραφα, αλλά μάλλον έγγραφα τα οποία συνοψίζουν μια προφορική συζήτηση. Συνεπώς, κακώς η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο έχει εύκολη πρόσβαση στα αναγκαία για τη σύνταξη πρακτικών μέσα.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

75 Πρώτον, πρέπει να υπομνησθεί το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1049/2001, στο οποίο, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 3, εμπίπτουν μόνον τα «έγγραφα εις χείρας θεσμικού οργάνου, δηλαδή [...] όσα συντάσσονται ή παραλαμβάνονται από αυτό και βρίσκονται στην κατοχή του».

76 Δεύτερον, από τη νομολογία προκύπτει ότι η έννοια του εγγράφου διακρίνεται από την έννοια της πληροφορίας. Το δικαίωμα προσβάσεως του κοινού σε ένα έγγραφο των οργάνων αφορά μόνον έγγραφα και όχι πληροφορίες υπό ευρεία έννοια και δεν συνεπάγεται για τα όργανα υποχρέωση να απαντούν σε κάθε αίτημα παροχής πληροφοριών εκ μέρους ιδιώτη (βλ., κατ' αναλογία, διάταξη του Πρωτοδικείου της 27ης Οκτωβρίου 1999, Τ-106/99, Meyer κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-3273, σκέψεις 35 και 36). Βεβαίως, από την προαναφερθείσα στη σκέψη 50 απόφαση Συμβούλιο κατά Hautala προκύπτει ότι η απόφαση 93/731/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Συμβουλίου (ΕΕ L 340, σ. 43), που προηγήθηκε του κανονισμού 1049/2001, δεν αφορούσε μόνον τα έγγραφα που έχουν στη διάθεσή τους καθαυτά τα όργανα, αλλά και τα πληροφοριακά στοιχεία που περιέχουν τα έγγραφα αυτά (σκέψη 23 της αποφάσεως). Ωστόσο, η πρόσβαση στα πληροφοριακά στοιχεία, υπό την έννοια της αποφάσεως αυτής, εξασφαλίζεται μόνον αν τα εν λόγω στοιχεία περιλαμβάνονται σε έγγραφα, οπότε προϋπόθεση είναι η ύπαρξη των εν λόγω εγγράφων.

77 Εν προκειμένω, ελλείψει πρακτικών ή άλλων εγγράφων σχετικών με το πρώτο σημείο της ημερησίας διατάξεως της από 19 Δεκεμβρίου 2003 συνεδριάσεως της οικείας επιτροπής, το Συμβούλιο δεν όφειλε να παράσχει στην προσφεύγουσα πληροφορίες επί του περιεχομένου αυτού του σημείου της συνεδριάσεως.

78 Συνεπώς, το Συμβούλιο, αρνούμενο να παράσχει στην προσφεύγουσα πληροφορίες επί του περιεχομένου των συζητήσεων σχετικά με το πρώτο σημείο της ημερησίας

διατάξεως της από 19 Δεκεμβρίου 2003 συνεδριάσεως, ενώ δεν υφίσταντο υπό μορφή εγγράφου δυνάμενου να κοινοποιηθεί, δεν προσέβαλε το δικαίωμα της προσφεύγουσας για πρόσβαση στα έγγραφα, όπως αναγνωρίζεται από τον κανονισμό 1049/2001.

79 Η διαπίστωση αυτή δεν αναιρείται από τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας όσον αφορά τη σύμβαση του Århus ή την πρόταση κανονισμού ως προς την εφαρμογή της, λαμβανομένου υπόψη ότι, όπως ορθώς επισημαίνει το Συμβούλιο, κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, δεν ήταν σε ισχύ ούτε η σύμβαση του Århus ούτε ο κανονισμός περί της εφαρμογής της.

80 Συνεπώς, το δεύτερο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως είναι απορριπτέο.

Επί του τρίτου σκέλους, που αντλείται από την άρνηση του Συμβουλίου να επιτρέψει την πρόσβαση στα σημειώματα των μετεχόντων στην από 19 Δεκεμβρίου 2003 συνεδρίαση της οικείας επιτροπής

— Επιχειρήματα των διαδίκων

81 Η προσφεύγουσα τονίζει, πρώτον, ότι τα σημειώματα των μελών της οικείας επιτροπής και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σχετικά με τις συζητήσεις κατά τις συνεδριάσεις της Επιτροπής δεν αποκλείονται από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1049/2001 και, προς τούτο, η πρόσβαση του κοινού σε αυτές πρέπει να είναι ελεύθερη, εκτός αν ισχύει η παρέκκλιση του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001 που αφορά τις εσωτερικές συσκέψεις.

82 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, δεύτερον, ότι η αίτησή της παροχής πληροφοριών ήταν αρκούντως ευρεία ώστε να περιλαμβάνει τα σχετικά με τις συζητήσεις της οικείας επιτροπής σημειώματα και ότι η συσταλτική ερμηνεία της έννοιας των

«πρακτικών» στην οποία προέβη η Επιτροπή δεν δικαιολογείται. Συνεπώς, τα σημειώματα των μελών της οικείας επιτροπής και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων θα έπρεπε να δημοσιοποιούνται, καθόσον η παρέκκλιση του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001, ως παρέκκλιση από γενική υποχρέωση, χρήζει στενής ερμηνείας. Εξάλλου, το Πρωτοδικείο απέρριψε ήδη το επιχείρημα ότι η δημοσιοποίηση του περιεχομένου των εσωτερικών συσκέψεων των επιτροπών θίγει την άρτια λειτουργία τους και την αποτελεσματικότητά τους.

83 Το Συμβούλιο αναφέρει ότι δεν γνωρίζει αν οι εθνικές αντιπροσωπείες ή η Επιτροπή συνέταξαν εσωτερικά σημειώματα και υπό ποια μορφή. Τα σημειώματα αυτά, που προορίζονται αποκλειστικώς για εσωτερική χρήση του οικείου κράτους μέλους ή της Επιτροπής, δεν κοινοποιήθηκαν στο Συμβούλιο. Συνεπώς, τα σημειώματα αυτά, στο μέτρο που δεν βρίσκονται στην κατοχή του Συμβουλίου, δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001.

84 Εξάλλου, το Συμβούλιο κρίνει ότι η προσφεύγουσα, με το υπόμνημα απαντήσεως, μετέβαλε σημαντικά την επιχειρηματολογία της όσον αφορά την αιτίαση που άπτεται της αιτήσεώς της προσβάσεως στα πρακτικά της συνεδριάσεως της 19ης Δεκεμβρίου 2003, υποστηρίζοντας ότι το Συμβούλιο παρέβη τον κανονισμό 1049/2001 διότι της αρνήθηκε την πρόσβαση στα εσωτερικά σημειώματα της Επιτροπής και των αντιπροσωπειών των κρατών μελών. Συναφώς, το Συμβούλιο τονίζει ότι, κατά τη νομολογία, η απόφαση επί της επιβεβαιωτικής αιτήσεως οριοθετεί το αντικείμενο της ένδικης διαδικασίας. Από την επιβεβαιωτική αίτηση προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν ζήτησε από το Συμβούλιο να της επιτρέψει την πρόσβαση στα εν λόγω εσωτερικά σημειώματα της Επιτροπής και των αντιπροσωπειών των κρατών μελών. Το Συμβούλιο, στο μέτρο που δεν αρνήθηκε την πρόσβαση στα έγγραφα αυτά με την προσβαλλόμενη απόφαση, δεν υποχρεούται να αποφανθεί επί των σχετικών επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

85 Διαπιστώνεται ότι το αίτημα της προσφεύγουσας προς το Συμβούλιο όσον αφορά την πρόσβαση στα σημειώματα των μετεχόντων στη συνεδρίαση της 19ης

Δεκεμβρίου 2003 δεν διατυπώθηκε με τα δύο έγγραφα στα οποία στηρίχθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση. Συνεπώς, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αφορά την πρόσβαση στα σημειώματα των μετεχόντων στη συνεδρίαση της 19ης Δεκεμβρίου 2003. Δεδομένου, αφενός, ότι, όταν ασκείται προσφυγή ακυρώσεως κατά αποφάσεως του Συμβουλίου περί αρνήσεως προσβάσεως σε έγγραφα, ο κοινοτικός δικαστής ασκεί έλεγχο, βάσει του άρθρου 230 ΕΚ, μόνον επί της νομιμότητας της αποφάσεως αυτής και, αφετέρου, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν εκδόθηκε προς απάντηση σε αίτηση προσβάσεως στα εσωτερικά σημειώματα της Επιτροπής και των αντιπροσωπειών των κρατών μελών, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας όσον αφορά την πρόσβαση στα σημειώματα αυτά δεν μπορούν, κατά συνέπεια, να γίνουν δεκτά.

86 Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι η αίτηση της προσφεύγουσας πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αφορά επίσης την πρόσβαση στα εσωτερικά σημειώματα της Επιτροπής και των αντιπροσωπειών των κρατών μελών, στο μέτρο που το Συμβούλιο δεν έχει στην κατοχή του τα σημειώματα αυτά ούτε τα παρέλαβε, δεν μπορεί να τα κοινοποιήσει βάσει του κανονισμού 1049/2001, σύμφωνα με το άρθρο του 2, παράγραφος 3.

87 Κατά συνέπεια, το τρίτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί, όπως και ο λόγος αυτός στο σύνολό του.

88 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

89 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί, πέραν των ιδίων δικαστικών της εξόδων, και στα έξοδα του Συμβουλίου, σύμφωνα με το σχετικό αίτημά του.

90 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κοινοτικά όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Συνεπώς, η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και τα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου.

3) Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Legal Wiszniewska-Białecka Moavero Milanesi

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 25 Απριλίου 2007.

Ο Γραμματέας Ο Πρόεδρος

E. Coulon H. Legal